

# РЕШЕНИЕ

№ 5337

гр. София, 13.10.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова**

**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5351** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. К. А., чрез пълномощник адв.Х. Х., срещу Решение № 13933 от 16.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав, по НАХД № 4483/2019г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 18-4332-024415/05.12.2018г. на Началник отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и съгласно Наредба ІЗ-2539/17.12.2012 г. е постановено и отнемането на 12 /дванадесет/ контролни точки.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочва се, че актът за установяване на административното нарушение /АУАН/ и издаденото въз основа на него НП, били съставени в нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в тях не били посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е било

извършено. Това водело до ограничаване правото на защита на административно наказаното лице. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява, представлява се от адв. С. Ф., който развива подробни съображения относно основателността на касационната жалба.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Първолета Станчева, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 25.11.2018г. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят А. управлявал лек автомобил „Шкода О.” с ДК [рег.номер на МПС] . Около 02.30 часа на [улица], в района на № 83, пред паметника – мавзолей на А. I Б., свидетелите С. и Ц. (младши автоконтрольори в ОПП - СДВР) спрели за проверка автомобила, управляван от А. и установили, че лицето, което е задволана /жалбоподателят П. К. А./ лъха на алкохол. Поради това полицейските служители пристъпили към процедура по изпробване на водача с техническо средство Алкотест Дрегер 7410 + № 0055, с каквото техническо средство разполагали служителите на ОПП – СДВР по време на проверката. Пред свидетелите С. и Ц. жалбоподателят П. К. А. отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с посоченото по-горе техническо средство. След отказа на А. бил издаден Талон за изследване с бланков № 0026402. Освен това св. Ц. (в присъствието на свидетеля С.) съставил на П. К. А. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 0686024 от дата 25.11.2018г. за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. А. отказал да получи екземпляр от АУАН и да го подпише, за което Я. И. Я.. удостоверил на 25.11.2018г. с подписа си отказът на А..

Въз основа на този АУАН на 05.12.2018г. Началникът на ОПП-СДВР издал атакуваното Наказателно постановление № 18-4332-024415, с което на жалбоподателя П. К. А. на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП е наложена „глоба” в размер на 2000 лева, „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца и на основание Наредба Из-2539 на МВР са му отнети 12 контролни точки.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП във връзка със Заповед на Министъра на вътрешните работи. Спазени са сроковете по чл.

34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон, основание за отмяна на съдебното решение.

Съгласно чл. 40, ал. 1 ЗАНН АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и на свидетеля С. от компетентен орган – младши автоконтрольор Ц., които са поставили подписите си на указанията за това места. Акта е връчен при отказ, удостоверен с подпис на свидетеля Я. И. Я., с посочени имена и точен адрес /чл. 43, ал. 2 ЗАНН/. Не се доказва при съставянето и предявяването на АУАН да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да рефлектират върху законосъобразното стартиране на административнонаказателното преследване.

Приетата фактическа обстановка не се опровергава от събрания и проверен по делото доказателствен материал. От изслушаните свидетелски показания и от приетите писмени доказателства се установява, че водачът на МПС отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество /дрегер 7410+ № 0055/. Налице са елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат.

С НП № 18-4332-024415/05.12.2018г. на Началник отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са наложени кумулативно наказанията „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца. Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв“. Санционната разпоредба е с адресати водачите на МПС, трамвай или самоходна машина. Осъществяването на нейната хипотеза е налице, когато бъде извършено някое от алтернативно посочените деяния – 1. отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или 2. неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В конкретния случай П. К. А. е отказал да бъде извършена проверка с техническо средство, алкотест дрегер.

Концентрацията на алкохола в кръвта може да бъде установена с медицинско изследване и/или с техническо средство. Административнонаказващият орган е ангажирал отговорността на А. за деяние, което по своя характер представлява административно нарушение. Законодателят е предвидил резултатите за концентрацията на алкохола в кръвта да бъдат получени от техническо средство, алтернативно от медицинско изследване или от двете. На основание чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата се издава Наредба № 30/27.06.2001 г. за реда за

установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС /отменена с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози - ДВ, бр. 61 от 28 юли 2017 г., в сила от 29.09.2017 г./. В същата е посочено, че употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява посредством използване на съответни технически средства и/или чрез медицински и лабораторни изследвания. Когато от водача е взета некачествена проба или се оспорват показанията на техническото средство, употребата на алкохол или друго упойващо вещество се установява с лабораторно изследване. В случая, обаче, наложеното наказание не е обвързано с резултати от техническо средство, тъй като лицето е отказало да бъде изпробвано с такова. Освен това от доказателствата по делото е видно, че на водача е издаден талон за изследване № 0026402 с направление към МБАЛ „Света А.“, но липсват данни за даване на кръвна проба от същия. Правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено, тъй като то не е възпрепятствано да разбере за кое точно негово деяние /действие/бездействие/ са наложени кумулативно предвидените в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП административни наказания в законоустановения им точно определен размер.

С оглед гореизложеното се формира извод, че правилно, законосъобразно и явно справедливо административнонаказващият орган е наложил наказания за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, спазвайки нормите на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 от ЗАНН/, при липсата на предпоставки за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая /чл. 28, б. „а“ от ЗАНН/.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, X-и касационен състав,

**Р Е Ш И:**

**ОСТАВЯ В СИЛА Решение №13933 от 16.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав, по НАХД № 4483/2019г.**

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ :**

**ЧЛЕНОВЕ :**